PROVEDBENA ODLUKA KOMISIJE (EU) 2021/927

od 31. svibnja 2021.

o utvrđivanju jedinstvenog međusektorskog faktora korekcije za prilagodbu besplatnih dodjela emisijskih jedinica za razdoblje od 2021. do 2025.

(priopćeno pod brojem dokumenta C(2021) 3745)

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Delegiranu uredbu Komisije (EU) 2019/331 ([1]) od 19. prosinca 2018. o utvrđivanju prijelaznih pravila na razini Unije za usklađenu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica na temelju članka 10.a Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, a posebno njezin članak 14. stavak 6.,

budući da:

(1) Člankom 10.a stavcima 5., 5.a i 8. Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ([2]) predviđena je maksimalna godišnja količina emisijskih jedinica koja čini osnovu za izračun emisijskih jedinica koje se besplatno dodjeljuju postrojenjima koja nisu obuhvaćena člankom 10.a stavkom 3. te direktive.

(2) Kako bi se poštovao udio za prodaju na dražbi utvrđen u članku 10. Direktive 2003/87/EZ, ne bi trebalo premašiti maksimalnu količinu besplatno dodijeljenih emisijskih jedinica predviđenu u članku 10.a stavku 5. Direktive 2003/87/EZ, umanjenu za količinu iz članka 10.a stavka 8. i uzimajući u obzir, prema potrebi, raspoloživu dodatnu količinu utvrđenu u članku 10.a stavku 5.a te direktive. Kako bi se izbjeglo prekoračenje te maksimalne količine emisijskih jedinica, prema potrebi bi se trebao primjenjivati godišnji međusektorski faktor korekcije kojim se jednako smanjuje broj besplatnih emisijskih jedinica za sva postrojenja koja ispunjavaju uvjete za njihovu besplatnu dodjelu.

(3) Nakon prijave preliminarnih godišnjih količina besplatnih emisijskih jedinica za to razdoblje Komisija na temelju članka 14. stavka 6. Delegirane uredbe (EU) 2019/331 utvrđuje međusektorski faktor korekcije za svaku godinu relevantnog razdoblja dodjele.

(4) Međusektorski faktor korekcije koji se primjenjuje svake godine u razdoblju dodjele od 2021. do 2025. na postrojenja koja nisu utvrđena kao proizvođači električne energije i koja nisu novi sudionici trebalo bi utvrditi na temelju preliminarne godišnje količine emisijskih jedinica koje su besplatno dodijeljene tijekom razdoblja dodjele, ne uključujući besplatne emisijske jedinice dodijeljene postrojenjima koja su države članice isključile iz sustava trgovanja emisijama unutar Unije (EU ETS) u skladu s člankom 27. ili 27.a Direktive 2003/87/EZ i uključujući besplatne emisijske jedinice dodijeljene postrojenjima koja su države članice uključile u skladu s člankom 24. te direktive.

(5) Za 2021. količina emisijskih jedinica na razini Unije iz članka 9. Direktive 2003/87/EZ iznosi 1 571 583 007, kako je utvrđeno u članku 1. Odluke Komisije (EU) 2020/1722 ([3]). U skladu s člankom 10. stavkom 1. prvim i drugim podstavkom Direktive 2003/87/EZ maksimalni (godišnji) iznos predviđen člankom 10.a stavkom 5. izračunan je kao 43 % od 1 571 583 007, odnosno 675 780 693. U skladu s člankom 10.a stavkom 8. Direktive 2003/87/EZ od iznosa od 675 780 693 trebalo bi godišnje oduzeti 32 500 000 emisijskih jedinica, što bi za 2021. dovelo do maksimalnog iznosa od 643 280 693 emisijskih jedinica. Na temelju članka 10.a stavka 5.a Direktive 2003/87/EZ dodatni iznos od najviše 3 % ukupne količine emisijskih jedinica, koji tijekom desetogodišnjeg razdoblja od 2021. do 2030. iznosi 413 420 157, upotrijebio bi se za povećanje maksimalnog raspoloživog iznosa ako bi preliminarne godišnje količine besplatnih emisijskih jedinica po postrojenju koje su dostavile države članice i države EFTA-e koje su članice EGP-a, primjenjujući relevantni faktor utvrđen u Prilogu V. Delegiranoj uredbi (EU) 2019/331, premašile maksimalnu količinu iz članka 10.a stavka 5. te direktive. No, to nije slučaj. Stoga bi godišnji međusektorski faktor korekcije trebao iznositi 100 %.

([1]) SL L 59, 27.2.2019., str. 8.

([2]) Direktiva 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ (SL L 275, 25.10.2003., str. 32.).

([3]) Odluka Komisije (EU) 2020/1722 od 16. studenoga 2020. o količini emisijskih jedinica na razini Unije koje će se izdati u okviru sustava EU-a za trgovanje emisijama za 2021.(SL L 386, 18.11.2020., str. 26.).

(6) Sve neiskorištene emisijske jedinice iz maksimalnih količina u 2021. trebale bi biti stavljene na raspolaganje sljedeće godine, odnosno 2022. Ista bi logika trebala vrijediti i za sljedeće godine tijekom razdoblja dodjele od 2021. do 2025. iz članka 2. točke 15. Delegirane uredbe (EU) 2019/331.

(7) Maksimalne količine predviđene člankom 10.a stavcima 5., 5.a i 8. Direktive 2003/87/EZ, usklađena pravila dodjele i međusektorski faktor korekcije trebaju se primjenjivati u državama EFTA-e koje su članice EGP-a ([4]). Stoga je slučaju Islanda, Lihtenštajna i Norveške potrebno uzeti u obzir preliminarne ukupne godišnje količine emisijskih jedinica besplatno dodijeljenih u razdoblju od 2021. do 2025. na temelju podataka koje je prihvatilo Nadzorno tijelo EFTA-e. Ta se potreba odražava u izračunima iz uvodne izjave 5.,

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Za svaku godinu u razdoblju dodjele od 2021. do 2025. jedinstveni međusektorski faktor korekcije za prilagodbu besplatnih dodjela emisijskih jedinica u skladu s člankom 10.a stavcima 5. i 5.a Direktive 2003/87/EZ iznosi 100 %.

Članak 2.

Ova je Odluka upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 31. svibnja 2021.

Za Komisiju
Frans TIMMERMANS
Izvršni potpredsjednik

([4]) Odluka Zajedničkog odbora EGP-a br. 112/2020 od 14. srpnja 2020. o izmjeni Priloga XX. (Okoliš) Sporazumu o EGP-u (Još nije objavljeno u Službenom listu).